

Leeswijzer verordeningen Participatiewet 2015

Inleiding

Met ingang van 1 januari 2015 wordt de Participatiewet ingevoerd. Deze wet vervangt de huidige Wet werk en bijstand (Wwb) en kent door de afsluiting van de Wet sociale werkvoorziening (Wsw) en de wijziging in de Wet werk en arbeidsondersteuning jonggehandicapten (Wajong) een nieuwe doelgroep: mensen met arbeidsvermogen die zonder ondersteuning niet aan het werk kunnen.

Daarnaast heeft de Eerste Kamer deze zomer twee wetten vastgesteld die de huidige Wwb (vanaf 1 januari 2015 Participatiewet) ingrijpend wijzigen:

1. De Wet maatregelen Wwb
2. De Wet hervorming kindregelingen

Zo heeft de Wet maatregelen Wwb tot gevolg dat een kostendelersnorm wordt geïntroduceerd in de Participatiewet. Als gevolg van de Wet hervorming kindregelingen verliezen alleenstaande ouders per 1 januari 2015 de toeslag op hun bijstandsuitkering. Ter compensatie ontvangen zij een hoger kindgebonden budget van de Belastingdienst.

Tot slot is er een zogeheten reparatiewet in aantocht om kleine foutjes in de wetgeving te repareren: de Verzamelwet SZW 2015. Deze wet is nog niet vastgesteld, maar de beoogde datum inwerkingtreding is 1 januari 2015.

Verordeningen

Als gevolg van al deze veranderingen moeten de verordeningen aangepast worden. In deze leeswijzer informeren wij u over de belangrijkste wijzigingen per verordening. Evidente wijzigingen zoals data, bedragen en artikelnummers worden hier niet vermeld. Ook is bij alle verordeningen de algemene toelichting en waar nodig de artikelsgewijze toelichting aangepast. Dit volgt uit de wijzigingen in de verordening zelf en krijgt hier verder geen aandacht.

Het uitgangspunt bij het opstellen van de nieuwe verordeningen is, net als bij het opstellen van de kadernota Participatiewet, het huidige beleid. Daar waar mogelijk kiezen we ervoor om dit te continueren. Zodra we het huidige beleid niet volgen, lichten we dit toe. Voor het 'nieuwe' beleid volgen we waar mogelijk de modelverordeningen van de Vereniging Nederlandse Gemeenten. Dit geldt bijvoorbeeld in de Verordening individuele studietoelage. Deze verordening hebben we momenteel niet en daarom volgen we in eerste instantie het voorgeschreven beleid. Mocht te zijner tijd blijken dat dit, om welke reden dan ook, niet werkt dan passen we dat dan aan.

Vervallen verordeningen

In de Participatiewet vervalt de verordeningplicht voor de volgende verordeningen:

- Verordening maatschappelijke participatie van schoolgaande kinderen vervalt per 1 januari 2015
- Toeslagenverordening vervalt per 1 juli 2015. Dit in verband met het overgangsrecht voor het zittende bestand tot 1 juli 2015.

Verordening loonkostensubsidie Participatiewet

De verordening loonkostensubsidie Participatiewet vindt u niet terug in de aanbieding van de verordeningen Participatiewet 2015. In deze verordening moet onder meer worden bepaald wie tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort (mensen met een arbeidsbeperking) en hoe de loonwaarde van de doelgroep bepaald wordt.

Deze verordening moet voor 1 juli 2015 gereed zijn en deze zullen we volgens afspraak opstellen in gezamenlijkheid met de overige gemeenten in de arbeidsmarktregio. Zodra dit gereed is dan wordt de verordening op de gebruikelijke wijze aangeboden.

Re-integratieverordening Participatiewet 2015 gemeente Midden-Drenthe

In de Re-integratieverordening staat een opsomming van de re-integratieinstrumenten die het college heeft om de doelgroep van de Participatiewet aan het werk te helpen. Ten opzichte van de huidige verordening is het aantal instrumenten toegenomen, vanwege de uitbreiding van de doelgroep (mensen met een arbeidsbeperking). In de kadernota Participatiewet is reeds aangegeven dat we gebruik willen maken van de extra instrumenten die de wet ons biedt.

Overigens bevat de Re-integratieverordening globale regels en geeft het een indruk van de instrumenten die een college in ieder geval aan kan bieden. Re-integratie blijft maatwerk dus voor ieder persoon kan een op maat gesneden traject ingezet worden.

Voor de nu voorliggende Re-integratieverordening betekent dit dat deze grotendeels gebaseerd is op de huidige Re-integratieverordening. Voor wat betreft de instrumenten voor de nieuwe doelgroep is aansluiting gezocht bij de modelverordening.

Wetstechnische wijzigingen

- De wijziging van 'Wwb' naar 'Participatiewet'
- De uitbreiding van de doelgroep (artikelen 11 tot en met 14)

Mogelijke beleidsvrijheid

1. Met de grotere inzet op werkervaringsplekken (artikel 5) willen we toe naar een kortere afstand tot regulier werk ten opzichte van de inzet van re-integratietrajecten als Work First. Dit op basis van de kadernota Participatiewet 2015. Daarom hebben we in dit artikel nadrukkelijker opgenomen dat dit instrument bij voorkeur wordt ingezet bij een werkgever die uitzicht biedt op een dienstverband. Dit is echter geen verplichting, omdat het opdoen van werkervaring alleen al als waardevol wordt beschouwd. Dit instrument hangt nauw samen met de proefplaatsing.

Advies: deze wijziging overnemen conform de kadernota Participatiewet 2015.

2. Bovenstaand uitgangspunt in de kadernota Participatiewet 2015 zien we verder terug in de proefplaatsing (artikel 6). Hierin hebben we de doelgroep verruimd, omdat de proefplaatsing niet uitsluitend bedoeld is voor mensen met een lange afstand tot de arbeidsmarkt.

Advies: deze wijziging overnemen conform de kadernota Participatiewet 2015.

3. De gemeente moet de participatievoorziening beschut werk (artikel 11) in een verordening regelen.

Advies: bij dit nieuwe instrument aansluiting zoeken bij de modelverordening.

4. De ondersteuning bij leer-werktraject (artikel 12) is een optioneel artikel in de verordening.

Het advies is om dit instrument op te nemen in de verordening, omdat we het van belang vinden dat jongeren die ondersteuning nodig hebben deze krijgen bij een combinatie van leren en werken. Daar dit een nieuw instrument is volgen we de tekst in de modelverordening.

5. Vanwege de uitbreiding in doelgroep is het instrument persoonlijke ondersteuning (artikel 13) opgenomen.

Advies: bij dit nieuwe instrument aansluiting zoeken bij de modelverordening.

6. Bij de no-riskpolis (artikel 14) kan de gemeente kiezen om zelf een contract te sluiten met een verzekeraar of dit over te laten aan de werkgever en de kosten daarvan te vergoeden. In de verordening kiezen we ervoor om dit zelf in de hand te houden. Dit is conform het huidige beleid.

Advies: in het kader van eenduidigheid en sturing bij de inzet van dit instrument, zelf een contract sluiten bij een verzekeraar.

Verordening tegenprestatie Participatiewet 2015 gemeente Midden-Drenthe

In de huidige Re-integratieverordening staat een artikel opgenomen over de inzet van de tegenprestatie. Met de invoering van de Participatiewet is hier een aparte verordeningsplicht opgenomen en wordt de tegenprestatie uit de Re-integratieverordening gehaald om het feit dat een tegenprestatie geen re-integratie betreft. Het gaat hier om dat het college onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden kan opdragen aan personen die een uitkering ontvangen. De wetgever heeft bepaald dat dit alleen kortdurende tijdelijke activiteiten mogen zijn die beperkt in omvang zijn aangezien de tegenprestatie niet in de weg mag staan van re-integratie. Hierdoor is het echter lastig geworden om invulling aan te geven aan de tegenprestatie. Het meest gebruikte voorbeeld van de tegenprestatie is het sneeuwruimen.

Het gaat hier dus om een nieuwe verordening en daarom wordt zoveel mogelijk de modelverordening gevolgd.

Mogelijke beleidsvrijheid

7. In artikel 5 is beleidsvrijheid mogelijk bij het invullen van de duur en omvang van de tegenprestatie. We sluiten bij het invullen van dit artikel aan bij de tekst uit de modelverordening.

Advies: bij de invulling van de tegenprestatie aansluiten bij de modelverordening.

Verordening individuele studietoelage Participatiewet 2015 gemeente Midden-Drenthe

De gemeente heeft de mogelijkheid om binnen de Participatiewet een studietoelage te verstrekken aan studerende personen waarvan is vastgesteld dat ze niet in staat zijn om het minimumloon te verdienen. De studietoelage wordt verstrekt als compensatie, omdat het voor deze doelgroep moeilijker is om de studie te combineren met een bijbaan. Het wordt daarom ook als extra stimulans gezien om naar school te gaan of een studie te volgen. De individuele studietoelage is een vorm van bijzondere bijstand.

Mogelijke beleidsvrijheid

8. Het verstrekken van de individuele studietoelage is een discretionaire bevoegdheid. Dat wil zeggen dat de gemeente zelf mag bepalen of en in welke omvang de studietoelage wordt verstrekt. We kiezen ervoor om deze studietoelage wel te verstrekken.

Advies: gebruikmaken van de bevoegdheid om een individuele studietoelage te verstrekken.

9. De studietoelage kan slechts eenmaal binnen een periode toegekend worden (artikel 3). In deze verordening kiezen we voor eenmaal per 6 maanden. Dit sluit aan bij het feit dat men zich voor de meeste studies elk halfjaar kan inschrijven en is conform de modelverordening.

Advies: de studietoelage eens per 6 maanden toekennen, zodat men niet maandelijks een aanvraag hoeft in te dienen. Het is ook mogelijk om dit jaarlijks te doen, maar dan sluit het naar het oordeel van het college niet aan bij de mogelijkheid om halfjaarlijks in te schrijven voor een studie.

10. Er zit beleidsvrijheid op de hoogte van de studietoelage (artikel 4). Wij volgen hierin de modelverordening.

Advies: hierin de modelverordening volgen.

11. In artikel 5 hebben we opgenomen dat we elke maand 1/6 deel van de studietoelage uitkeren, in plaats van het bedrag eenmalig te verstrekken.

Advies: de toeslag maandelijks voor 1/6 deel van de totale studietoelage te verstrekken. De studietoelage is immers bedoeld als steun in de rug van studerende met een arbeidsbeperking voor onder meer moeilijk kunnen combineren van een studie met een bijbaan. Het ligt dan voor de hand om maandelijks een bedrag te verstrekken.

Het recht op het ontvangen van algemene bijstand is altijd gekoppeld aan de plicht om zich in te zetten om weer onafhankelijk te worden van een uitkering. Wanneer verplichtingen geschonden worden, dan is de gemeente verplicht om de bijstand te verlagen tenzij het een schending van de inlichtingenplicht betreft. In dat geval wordt conform de wet een bestuurlijke boete opgelegd.

Tot 2015 heeft de gemeente de beleidsvrijheid om in de Maatregelverordening aan te geven welke maatregelen worden opgelegd bij bepaalde gedragingen, zoals bijvoorbeeld het niet voldoen aan de afgesproken sollicitatieverplichtingen. Met de komst van de Participatiewet verandert dat en wordt de gemeentelijke beleidsvrijheid op dit punt sterk ingeperkt.

Met de invoering van de Participatiewet wijzigt de naam van Maatregelverordening in Afstemmingsverordening. Voortaan wordt ook niet meer gesproken over maatregelen, maar over verlagingen van de uitkering als gevolg van een schending van een verplichting. In de Afstemmingsverordening wordt invulling gegeven aan die zaken waarbij nog sprake is van gemeentelijke beleidsvrijheid.

In de Participatiewet is, ten opzichte van de Wet werk en bijstand, een belangrijk artikel toegevoegd voor wat betreft de arbeidsverplichtingen. Dit is artikel 18 lid 4. Hierin staan de verplichtingen die voor iedere uitkeringsgerechtigde in Nederland hetzelfde zijn. Schending van deze verplichtingen zorgt voor een verlaging van minimaal één maand 100% tot maximaal drie maanden 100%. Het gaat hier dan bijvoorbeeld om het niet aanvaarden van algemeen geaccepteerde arbeid. Dit wordt onder andere uitgewerkt in de artikelen 10 en 11 van de Afstemmingsverordening.

Voor wat betreft de invulling van de artikelen 7, 8, 9 en 13 in de Afstemmingsverordening bestaat gemeentelijke beleidsvrijheid op de hoogte en duur van de verlaging, maar we zijn hier uitgegaan van het huidige beleid in de Maatregelenverordening.

Wetstechnische wijzigingen

- De wijziging van 'Wwb' naar 'Participatiewet'
- De invoer van de arbeidsverplichtingen uit artikel 18 lid 4 van de wet (artikelen 10, 11, 15 en 16 lid 3)
- Het zeer ernstig misdragen (artikel 13) is in de wet een zelfstandige grond geworden voor een verlaging
- Het woord 'maatregel' wordt vervangen door het woord 'verlaging'.

Mogelijke beleidsvrijheid

12. Het college ziet af van een verlaging als de constatering van een gedraging langer dan één jaar heeft plaatsgevonden (artikel 4 lid onder b). Deze periode kan ook bijvoorbeeld drie of vijf jaar worden.

Advies: instemmen met de periode van één jaar omwille van de effectiviteit van het afstemmingsbeleid ('lik op stuk').

13. Het college legt een verlaging op van 100% bij het schenden van artikel 18 lid 4 uit de Participatiewet voor de duur van één maand (artikel 10).

Advies: de duur van de maatregel vastleggen op één maand. Dit is de meest minimale variant die de wet ons biedt. Andere mogelijkheden zijn om de duur te

verlengen met een maximum tot drie maanden 100%. De verlaging van één maand 100% is conform ons huidige beleid.

14. Voor wat betreft de verlaging bij het tekortschietend besef van verantwoordelijkheid (bijvoorbeeld onverantwoord veel interen op vermogen voorafgaand aan de bijstandsaanvraag) gaan wij in de voorliggende verordening in artikel 12 lid 2 uit van de modelverordening. Hierin wijken we af van ons huidige beleid. We kiezen ervoor om de hoogte van de verlaging af te stemmen op de hoogte van het benadelingsbedrag. In ons huidige beleid is de verlaging, bij elk benadelingsbedrag van € 1.000,- of meer, 50%.

Advies: bij het tekortschietend besef van verantwoordelijkheid hangt de hoogte van de verlaging af van de hoogte van het benadelingsbedrag (conform de modelverordening).

15. Het college kan aan de uitkeringsgerechtigde extra verplichtingen opleggen als bedoeld in artikel 55 van de Participatiewet. Schending van deze verplichtingen zorgt voor een verlaging van de bijstand zoals in artikel 14 van de Afstemmingsverordening wordt beschreven. In de Afstemmingsverordening is hier een eigen artikel aan gewijd, terwijl dit in de huidige Maatregelenverordening is opgenomen als onderdeel van alle verplichtingen die tot 2015 gelden.

Advies: bij de percentuele verlagingen en de duur aansluiten bij de modelverordening die overigens ook aansluit op de huidige Maatregelenverordening.

16. Bij de samenloop van gedragingen (artikel 15) is aansluiting gezocht bij de modelverordening aangezien hier sprake is van een nieuw artikel ten opzichte van de maatregelenverordening. Dit komt doordat de gemeente nu verplicht is om, naast de verlagingen, ook bestuurlijke boetes op te leggen.

Advies: bij dit nieuwe artikel aansluiten bij de tekst uit de modelverordening.

17. In artikel 16 lid 1 en lid 2 is de gemeente verplicht om de hoogte en de duur van de verlaging bij het opnieuw schenden van een verplichting (recidive) te bepalen.

In lid 1 in de modelverordening is uitgewerkt dat voor de hogere verlagingen de gemeente bij recidive de duur van de oorspronkelijke verlaging kan verdubbelen. Dit betekent concreet bij het opleggen van een verlaging van 50% voor de duur van een maand, dat we bij recidive een verlaging van 50% voor de duur van twee maanden opleggen. Bij recidive op recidive blijft dat 50% voor twee maanden.

In ons huidige beleid leggen we in hetzelfde geval bij recidive een verlaging op van 50% voor de duur van twee maanden (conform de modelverordening). Bij recidive op recidive onderscheid ons huidige beleid zich van de modelverordening: dan leggen we een verlaging op van 50% voor de duur van drie maanden. Blijft iemand recidiveren dan loopt de duur en verlaging in dit geval op tot maximaal 100% voor de duur van 3 maanden.

Vraag: in voorliggende verordening wordt in artikel 16 lid 1 uitgegaan van de modelverordening en wordt niet het huidige beleid gevolgd. Wat is hierin uw advies?

Advies: om artikel 16 lid 2 onveranderd te laten ten opzichte van ons huidige beleid. Dit is namelijk conform de modelverordening.

18. Bij het opnieuw schuldig maken (recidive) aan het schenden van de arbeidsverplichtingen uit artikel 18 lid 4 van de Participatiewet, moet de verlaging bij wet in ieder geval langer zijn dan bij het voor de eerste keer schenden van die verplichting. Dit is uitgewerkt in artikel 16 lid 3 van de afstemmingsverordening. Er is gekozen voor een verlaging van 100% voor de duur van twee maanden.

Advies: deze periode hanteren, aangezien dit de meest soepele variant is. Er kan namelijk ook worden gekozen voor de maximale duur van drie maanden. Deze verlaging is conform ons huidige beleid.

Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive 2015 gemeente Midden-Drenthe

Dit betreft een nieuwe verordening op basis van de door de raad vastgestelde nota "Fraude- en handhavingsbeleid 2014 -2018 gemeente Midden-Drenthe".

In deze verordening worden geen nieuwe zaken gepresenteerd die niet al door uw raad zijn vastgesteld.

Verordening Minimaregelingen 2015 gemeente Midden-Drenthe

Deze verordening wijkt op een aantal punten af van de huidige verordening als gevolg van veranderde wet- en regelgeving. Zo is in de Participatiewet de armoedegrens van 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm losgelaten. Hierdoor krijgt de gemeente meer beleidsvrijheid en wordt het mogelijk om de inkomensgrens weer op te trekken naar 120%.

Ook is het voortaan toegestaan om een collectieve ziektekostenverzekering aan te bieden aan minima met een inkomen hoger dan 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm. Dat was in de periode van 2004 tot 2015 niet mogelijk.

Wetswijzigingen hebben ook geleid tot twee essentiële veranderingen met betrekking tot de hoogte van het inkomen van mensen met een bijstandsuitkering:

- De kostendelersnorm wordt ingevoerd.
- De toeslag voor alleenstaande ouders (maximaal 20%) bovenop hun norm van 70% verdwijnt. Hiervoor vindt, al dan niet gedeeltelijke, compensatie plaats via andere financiële regelingen. Zo ontvangen zij minder bijstand van de gemeente, maar meer kindgebonden budget van de Belastingdienst.

Dit heeft belangrijke gevolgen voor de verordening Minimaregelingen 2015. In de huidige verordening wordt verwezen naar de bijstandsnormen van:

- 100% = gehuwdennorm
- 90% = alleenstaande oudernorm en
- 70% = alleenstaande norm

Dat wordt met ingang van 2015 onwenselijk omdat bij de alleenstaande ouders het bijstandsinkomen voortaan ook 70% wordt. Ook een vergelijking met een bijstandssituatie waarbij de kostendelersnorm van toepassing is, wordt onwenselijk omdat het inkomen van een echtpaar in de bijstand dat de kosten voor levensonderhoud met derden kan delen, kan zakken onder de 80% van de gehuwdennorm. Als het inkomen van niet-bijstandsgerechtigden in een vergelijkbare situatie met een dergelijke norm wordt vergeleken, dan treedt als effect op dat 120% van die 80%-norm lager is dan het wettelijk minimumloon. Dat kan niet de bedoeling zijn.

Een oplossing is gevonden in een verandering van de definitie van het woordje norm. Door niet meer te spreken van een bijstandsnorm, maar van een **inkomensnorm** van respectievelijk 100, 90 en 70% van de bijstand voor gehuwden, blijft de doelgroep voor de minimaregelingen vergelijkbaar met de huidige situatie en blijven de minimaregelingen goed uitvoerbaar voor niet-bijstandsgerechtigden waarvoor het inkomen vergeleken moet worden met de inkomensnorm voor een echtpaar, alleenstaande ouder of alleenstaande.

Wetstechnische wijzigingen

- De wijziging van 'Wwb' naar 'Participatiewet'

Mogelijke beleidsvrijheid

19. De Participatiewet biedt de mogelijkheid om de inkomensgrens van minima voor het recht op de uitkering voor activiteiten en de PC regeling hoger vast te stellen dan 110% (artikel 3 lid 1).

Advies: voorgesteld wordt akkoord te gaan met een verhoging van de inkomensgrens naar 120%. Dit betekent een verruiming van de doelgroep. Voor 2012 kende Midden-Drenthe ook een inkomensgrens van 120% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm. Dat bleek een prima criterium en het past binnen de financiële mogelijkheden van de gemeente.

20. De Participatiewet biedt voor het eerst sinds 2004 de mogelijkheid om de collectieve ziektekosten verzekering ook aan te bieden aan minima met een inkomen hoger dan 110% (artikel 3 lid 2). In praktijk is het optrekken van de grens wat de aanbieder betreft mogelijk tot 130%. Volgens ons adviesbureau BS&F gaan veel gemeenten naar de 120% grens.

Sinds kort is bekend dat Zilveren Kruis Achmea de mogelijkheden heeft verruimd met betrekking tot de in 2015 aan te bieden verzekeringspakketten via de collectieve verzekering. Het idee daarachter is dat gemeenten een regeling moeten maken voor chronisch zieken en gehandicapten. Door een pakket te maken dat meer toegerust is op de zorgvraag van deze groep, kan de gemeente geld op de post bijzondere bijstand besparen als dekking via de verzekering mogelijk is. De gemeente is dan wel meer geld kwijt aan haar bijdrage aan de collectieve ziektekosten verzekering.

Deze informatie wordt betrokken bij de te ontwerpen regeling voor chronisch zieken. (die overigens in 2014 nog wordt uitgekeerd via het CAK).

Advies: voorgesteld wordt om akkoord te gaan met een verhoging van de inkomensgrens naar 120%. Hierdoor kan een grotere groep bereikt worden met de collectieve ziektekosten verzekering en kan aansluiting gevonden worden bij een aanbod in het kader van de te ontwikkelen regeling voor chronisch zieken en gehandicapten.

Mocht echter blijken dat het in dit kader wenselijk en financieel haalbaar is om de grens op te trekken naar 130%, dan volgt een voorstel aan de raad om dit aan te passen. Op dit moment is die doorrekening nog niet gemaakt, omdat de tarieven van Zilveren Kruis Achmea medio september pas bekend zijn gemaakt en de grootte van de doelgroep nog ongewis is. Dit is bovendien slechts een van de onderdelen die meegewogen moeten worden bij het ontwikkelen van een regeling voor chronisch zieken en gehandicapten.

21. Zoals in de inleiding is geschreven wordt in de verordening voorgesteld om niet langer een directe koppeling te maken met het begrip "bijstandnorm", maar om te spreken over een inkomensnorm van 100, 90 of 70% van de bijstandsnorm voor gehuwden (artikel 1 lid 2 onder f en g).

Advies: voorgesteld wordt om akkoord te gaan met deze begripsomschrijving, zodat de mensen die nu al recht hadden op een minimaregeling, maar die niet behoorden tot de bijstandsgerechtigden, dit recht ook in 2015 behouden als zij alleenstaande ouder of kostendeler zijn, en aan de overige voorwaarden voor de regelingen voldoen.

22. In de verordening "maatschappelijke participatie van schoolgaande kinderen" was de pc regeling opgenomen voor schoolgaande kinderen in de leeftijd van 7 tot en met 17 jaar. Deze regeling wordt nu opgenomen in de verordening Minimaregelingen (artikel 6).

Advies: voorgesteld wordt om akkoord te gaan met het opnemen van de pc regeling voor kinderen in de verordening Minimaregelingen, zoals dit ook voor 2012 geregeld was.

Met de invoering van de Participatiewet wordt de langdurigheidstoeslag vervangen door een individuele inkomenstoeslag.

Nieuwe tekst in de wet met betrekking tot individuele omstandigheden

De criteria voor toekenning die in een verordening moeten worden opgenomen zijn hetzelfde gebleven. Aan de wettekst is echter toegevoegd dat er sprake moet zijn van een individuele beoordeling wat de individuele omstandigheden zijn met betrekking tot:

- de krachten en bekwaamheden van de persoon, en
- de inspanningen die de persoon heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen.

Er zijn externe adviseurs die adviseren om te kijken of er een maatregel is opgelegd wegens het niet solliciteren of het weigeren van werk. Is een dergelijke maatregel opgelegd, dan luidt het advies om dat jaar geen individuele inkomenstoeslag toe te kennen. Dat is ons inziens zeer onwenselijk.

Door er zo naar te kijken wordt er namelijk een verschil gemaakt tussen mensen in de bijstand die een maatregel kunnen krijgen en mensen zonder bijstand, bij wie dat niet kan. Bovendien wijkt een dergelijk voorstel af van wat te doen gebruikelijk is in dit land: namelijk om mensen maar één keer voor hetzelfde feit te straffen. Heeft men een maatregel gehad, dan zou het een dubbele straf zijn als daarmee ook het recht op een individuele inkomenstoeslag vervalt.

Het recht op toeslag is veranderd in een kan-bepaling

Onder de Wwb is het college verplicht om een langdurigheidstoeslag toe te kennen als iemand aan de voorwaarden daarvoor voldoet. Onder de Participatiewet is dit een kan-bepaling geworden. Dit betekent dat het college kan besluiten om iemand die aan alle voorwaarden voldoet, toch geen individuele inkomenstoeslag toe te kennen. Dit vinden wij onwenselijk.

Wetstechnische wijzigingen

- De wijziging van 'Wwb' naar 'Participatiewet'
- De wijziging van de naam 'langdurigheidstoeslag' in 'individuele inkomenstoeslag'
- Daar waar stond 65-jarigen, wordt nu gesproken over 'AOW-gerechtigden'.

Mogelijke beleidsvrijheid

23. Het is mogelijk om in de verordening criteria op te nemen met betrekking tot de individuele omstandigheden, de krachten en bekwaamheden van de persoon en de inspanningen die de persoon heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen. Dit is echter niet verplicht.

Advies: geen invulling geven aan de manier waarop de individuele omstandigheden moeten worden beoordeeld.

24. In de verordening kan een artikel worden opgenomen waarin wordt aangegeven dat iemand de toeslag daadwerkelijk krijgt als die persoon aan de voorwaarden voldoet (artikel 4). Wordt dit niet in de verordening geregeld, dan moet de afweging of iemand die aan alle voorwaarden voldoet wel of geen individuele inkomenstoeslag krijgt, iedere keer opnieuw gemaakt worden door de behandelend ambtenaar. Dit zal dan goed gemotiveerd moeten worden in een beschikking.

Advies: dit in de verordening op te nemen om uitvoeringsproblemen en willekeur te voorkomen.

25. De Participatiewet biedt bij de individuele inkomenstoeslag net als de WWB de mogelijkheid om de inkomensgrens hoger vast te stellen dan 100% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm (artikel 2).

Midden-Drenthe geeft hier in feite gedeeltelijk al invulling aan door gebruik te maken van alle mogelijkheden die de jurisprudentie biedt om in te stemmen met marginale overschrijdingen.

Voorts past het in het vastgestelde beleid om de armoedeval te voorkomen en om AOW-gerechtigden niet te benadelen die wegens hun iets hogere inkomen geen recht hebben op deze toeslag. Zou de grens worden opgetrokken naar bijvoorbeeld 110%, dan is er sprake van ongewenste leeftijdsdiscriminatie. Om die reden is het al jaren beleid om voor deze toeslag de norm van 100% te handhaven, zoals dat ook jaren vast lag in de wetgeving.

Advies: voorgesteld wordt om de inkomensgrens niet aan te passen.

Verordening cliëntenparticipatie 2015 gemeente Midden-Drenthe

Het artikel in de wet waarop de cliëntenparticipatie is gebaseerd, is ongewijzigd gebleven en heeft dus niet geleid tot veranderingen. In deze verordeningen zijn twee zaken aangepast:

- de omschrijving van het begrip minima. Waar voorheen verwezen werd naar een inkomensgrens van 110% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm, is dat aangepast in 120%. Hierbij is aansluiting gezocht bij hetgeen staat in de verordening Minimaregelingen.
- De term Minimaraad is op verzoek van de Adviesraad Minimabeleid gewijzigd in Adviesraad Minimabeleid.

Wetstechnische wijzigingen

- De wijziging van 'Wwb' naar 'Participatiewet'

Mogelijke beleidsvrijheid

26. Beleidsvrijheid is mogelijk met betrekking tot de invulling die wordt gegeven aan de tekst over bestuurlijke overleggen, samenstelling van de raad enzovoorts. Tot op heden zijn er geen wensen om te komen tot andere afspraken dan in de huidige verordening uit 2012 staan.

Advies: huidige tekst handhaven.

Verordening tot eerste wijziging van de Verordening commissie bezwaarschriften 2012 gemeente Midden-Drenthe

Op verzoek van de afdeling Juridische Zaken wordt een verordening tot wijziging voorgesteld omdat er slechts één woord toe hoeft te worden gevoegd aan de huidige verordening. Er kunnen namelijk met ingang van 2015 ook bezwaarschriften worden behandeld op basis van de nieuwe wet.

Wetstechnische wijzigingen

- De toevoeging van de tekst 'Participatiewet'